

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové LL.M. a JUDr. Pavla Vacka v právní věci žalobkyně: **O.-IT cz, s. r. o.**, se sídlem ■■■, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Karmelitská 7, Praha 1, o **žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 31. 7. 2012, č. j. MSMT-27584/2012-41**,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti sdělení Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 31. 7. 2012, č. j. MSMT-27584/2012-41, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor regionálního rozvoje a evropských projektů, tzv. zprostředkující subjekt Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (dále jen „zprostředkující subjekt“), přípisem ze dne 23. 5. 2012 informoval žalobkyni o tom, že vyřazuje její žádost o finanční podporu z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost (dále jen „OP VK“) na grantový projekt „Online lektorství na ZŠ proti obavám z mluvené angličtiny (registrační č. CZ.1.07/1.1.22/02.0068)“. Důvodem k vyřazení žádosti bylo nesplnění kritérií přijatelnosti, jejichž oprava není možná (část B kontrolního formuláře neboli tzv. „checklistu“), konkrétně, že navržené klíčové aktivity projektu nejsou v souladu s vyhlášenými podporovanými aktivitami v rámci dané výzvy pro grantové projekty.

Žalobkyně proti tomuto přípisu podala námitku. Zprostředkující subjekt žalobkyni přípisem ze dne 7. 6. 2012 sdělil, že z rozboru souladu popisu výstupů klíčové aktivity 02 s popisem podporované aktivity ve výzvě vyplývá, že převažující část činností,

resp. výstupů, nemá přímou vazbu na podporované aktivity a nemůže být samostatnou aktivitou. Podstatou klíčové aktivity 02 jsou totiž především činnosti směřující k technickému vybavení partnerských škol, organizace spolupráce mezi partnery a inovace informačního systému pro provozní podporu metody, tj. činnosti napomáhající dosažení cíle a činnosti týkající se projektového řízení. To je v rozporu se zněním výzvy, která výslovně vyžaduje, aby byly klíčové aktivity v přímé vazbě na podporované aktivity uvedené ve výzvě. Výzva rovněž výslovně stanoví, že v případě nedodržení tohoto postupu bude projektová žádost vyřazena z dalšího hodnocení.

Dne 19. 6. 2012 podala žalobkyně proti posouzení zprostředkujícího subjektu námitku k řídicímu orgánu OP VK, tj. k žalovanému. Žalovaný vyřídil námitku žalobkyně sdělením označeným v záhlaví tohoto rozsudku. V něm žalobkyni prostřednictvím ředitelky odboru řízení OP VK sdělil, že po řádné analýze předloženého grantového projektu se ztotožňuje s důvody, které vedly zprostředkující subjekt k vyřazení její žádosti z hodnocení. Žalovaný konstatoval, že zprostředkující subjekt postupoval v souladu s Manuálem OP VK a s Příručkou pro žadatele OP VK. Zároveň žalobkyni upozornil, že její projektová žádost měla být vyřazena i pro nesplnění kritéria „cílové skupiny jsou v souladu se stanovenými cílovými skupinami v rámci dané výzvy“, neboť v daném případě je klíčová aktivita 02 mimo jiné zacílena na podporu cílové skupiny lektori, kteří však nejsou oprávněnou cílovou skupinou v oblasti podpory 1.1.

Žalobkyně napadla sdělení žalovaného žalobou u krajského soudu. Krajský soud její žalobu odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. usnesením ze dne 10. 6. 2014, č. j. 59 A 47/2014 - 38. V odůvodnění svého usnesení uvedl, že dopis ředitelky odboru řízení OP VK není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., neboť nevykazuje formální znaky rozhodnutí a nezasahuje do právní sféry žalobkyně, když zdůraznil, že dle § 14 odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, obecně není na dotaci nebo návratnou finanční pomoc právní nárok.

Žalobkyně se usnesení krajského soudu bránila kasační stížností. Nejvyšší správní soud shledal usnesení krajského soudu nedostatečně odůvodněným, a proto ho zrušil rozsudkem ze dne 19. 3. 2015, č. j. 10 As 145/2014 - 68, a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Uvedl, že v dalším řízení krajský soud posoudí, zda je sdělení žalovaného rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., případně objasní důvody, proč rozhodnutím není. Vysvětlí rovněž proč je na věc aplikovatelný zákon o rozpočtových pravidlech.

II. Žaloba

Žalobkyně v žalobě namítá, že napadené sdělení žalovaného obsahuje pouze obecná tvrzení a nevypovídá se s konkrétní argumentací předestřenou žalobkyní, což vyvolává pochybnosti o tom, zda byla námitka žalobkyně řádně posouzena a zda skutečně existuje účinná vnitřní kontrola. Žalobkyně je přesvědčena, že žalovaný porušil závazné dokumenty vztahující se k řízení a k administraci OP VK. Žalobkyně odkazuje na bod 7.8.5.1 Manuálu OP VK, dle něhož musí být při hodnocení přijatelnosti použita pouze kritéria stanovená v Příručce pro administraci globálních grantů a grantových projektů OP VK. Vyjádření, která poskytl zprostředkující subjekt, však dle žalobkyně obsahují pouze subjektivní zdůvodnění, pro která nelze v Příručce pro administraci globálních grantů a grantových projektů OP VK

najít oporu. Žalobkyně také tvrdí, že vyřazením její projektové žádosti došlo k porušení zásady uvedené v bodě 7.8.6 Manuálu OP VK, tj. zásady transparentnosti, rovného zacházení a nediskriminace. Žalobkyně se dále dovolává Etického kodexu členů implementačního týmu OP VK (příloha 18 Manuálu OP VK) a namítá, že subjektivním hodnocením kritérií přijatelnosti byly porušeny i tyto etické zásady. Pokud dojde k neoprávněnému vyřazení projektu z hodnotícího projektu, před fází věcného hodnocení, je dle žalobkyně porušena i zásada řádného finančního řízení, jak jí stanoví Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (dále jen nařízení č. 1605/2002), hlava II, kapitola 7, článek 27. Pokud je některý projekt vyřazen v počáteční fázi neoprávněně, nelze již garantovat účinnost použití položek rozpočtu, neboť není vyloučeno, že vyřazený projekt má lepší potenciál vztahu mezi použitými prostředky a dosaženými výsledky.

III. Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zdůraznil, že jeho rozhodnutí má plnou oporu v závazných dokumentech a důvodem vyřazení žádosti bylo nesplnění objektivních a předem daných kritérií. Vzhledem k tomu, že argumentace obsažená v námitce adresované žalovanému byla shodná s námitkou adresovanou zprostředkujícímu subjektu, byl postup žalovaného, který plně odkázal na zdůvodnění zprostředkujícího subjektu, legitimní. Dokladem fungující a účinné vnitřní kontroly je dle žalovaného mimo jiné skutečnost, že žalobkyně byla upozorněna i na další důvod, pro který měla být její projektová žádost vyřazena (nesplnění kritéria přijatelnosti č. 6). K nesplnění kritéria přijatelnosti č. 5 žalovaný uvedl, že jediným bodem klíčové aktivity 02 s přímou vazbou na podporovanou aktivitu výzvy zprostředkujícího subjektu je bod 2.4 (Příprava a realizace proškolení pedagogických pracovníků pro roli moderátora hodin s lektory). Ostatní aktivity klíčové aktivity 02 projektové žádosti jsou buď přímo v nesouladu s podporovanou aktivitou (bod 2.2 a 2.7) nebo se váží k podporované aktivitě pouze nepřímou (bod 2.1, 2.3 a 2.6). K porušení kritéria přijatelnosti č. 6 žalovaný konstatoval, že oprávněnou cílovou skupinou dle Příručky pro žadatele OP VK jsou pracovníci škol a školských zařízení, tedy pracovníci organizací uvedených v rejstříku škol a školských zařízení dle § 141 a § 142 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Bližší vymezení školského zařízení obsahuje § 7 školského zákona, přičemž podmínkou výkonu činnosti školského zařízení je zápis do školského rejstříku. Pedagogičtí pracovníci jsou definováni v § 2 zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný zdůraznil, že lektori zapojení v rámci realizace projektu by byli zaměstnanci žalobkyně, kterým však není školou ani školským zařízením vedeným v rejstříku škol a školských zařízení, pozice lektora navíc není zahrnuta v § 2 zákona o pedagogických pracovnících. Z těchto důvodů dle žalovaného nelze lektory v rámci klíčové aktivity 02 projektové žádosti považovat za oprávněnou skupinu v rámci dané výzvy. Žalovaný zdůraznil, že zprostředkující subjekt se v rámci hodnocení přijatelnosti projektových žádostí řídil postupy uvedenými v rámci Příručky pro administraci globálních grantů a grantových projektů OP VK a výkladem kritérií pro hodnocení přijatelnosti uvedených v Příručce pro žadatele OP VK, na kterou odkazuje výzva zprostředkujícího subjektu. Hodnocení přijatelnosti dle žalovaného subjektivní nebylo. Pro poskytnutí finanční podpory byly předem stanoveny podmínky, které však žalobkyně nesplnila, a proto jí nemůže být finanční podpora

poskytnuta. Pokud žalobkyně uvádí další dokumenty, jejichž pravidla měla být ze strany zprostředkujícího subjektu a řídicího orgánu OP VK porušena, je porušení těchto dokumentů vázáno na tvrzení o subjektivním přístupu hodnotícího subjektu, neoprávněném vyřazení projektu v rámci hodnocení přijatelnosti a nedostatečné kontrole. Proces hodnocení přijatelnosti však dle žalovaného proběhl zcela v souladu s pravidly OP VK, tedy i v souladu se všemi uváděnými dokumenty.

IV. Ústní jednání

Dne 8. 6. 2016 proběhlo ve věci ústní jednání, z něhož se žalobkyně písemně omluvila, souhlasila však s projednáním věci v její nepřítomnosti. Svou žalobní argumentaci doplnila o tvrzení, že i kdyby bylo shledáno, že cílová skupina „lektori“ není v souladu se stanovenými cílovými skupinami v rámci dané výzvy, kritérium přijatelnosti by bylo nadále splněno, neboť kritérium je dle Příručky pro žadatele splněno, i pokud jsou mezi cílové skupiny zařazeny nezpůsobilé cílové skupiny, nesmí však na ně být vázány finanční prostředky v rámci realizovaných aktivit. Žalobkyně zdůraznila, že návrh projektu na realizaci školení lektorů finanční prostředky přímo neváže, a upozornila také na skutečnost, že školení lektorů je v navrženém projektu okrajovou záležitostí, neboť projekt se zaměřuje jednoznačně na cílovou skupinu dětí - žáků. Žalobkyně dále namítala, že žalovaný procesně pochybil, pokud v napadeném sdělení označil jiný důvod pro vyřazení projektové žádosti (přijatelnost podporovaných cílových skupin), než jaký uvedl zprostředkující subjekt. Žalovaný s tvrzením, že v napadeném rozhodnutí byl uveden jiný důvod pro vyřazení projektu, než uvedl zprostředkující subjekt, nesouhlasil. Konstatoval, že se s hodnocením zprostředkujícího subjektu naopak plně ztotožnil, a hodnocení cílové skupiny zmínil pouze nad rámec hodnocení zprostředkujícího subjektu. Žalovaný navrhoval odmítnutí žaloby. Napadené sdělení označil za pouhou odpověď na podnět žalobkyně, kterou nebylo přímo zasaženo do jejích práv. Pokud by byl žalovaný dospěl k závěru, že námitky žalobkyně jsou důvodné, mohl hodnocení zprostředkujícího subjektu přehodnotit. To se však v daném případě nestalo, neboť nebyly splněny základní předpoklady pro hodnocení projektu jako přijatelného. Pro případ, že by soud přistoupil k přezkumu napadeného sdělení, žalovaný navrhoval zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

V. Posouzení soudem

Krajský soud přezkoumal napadené sdělení a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle § 75 odst. 1 s. ř. s.

Krajský soud setrvává na názoru, že na projednávanou věc dopadá § 14 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, neboť za poskytovatele dotace je třeba považovat Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy jako řídicí orgán, který mimo jiné zodpovídá za zajištění financování programu z národních veřejných zdrojů (viz. Manuál OP VK, 5.3.1). Krajský úřad Libereckého kraje vystupuje pouze jako zprostředkující subjekt OP VK, který řídicí orgán pověřuje výkonem některých svých činností (viz. Manuál OP VK, 5.3.2). Toto delegování nemá vliv na celkovou zodpovědnost řídicího orgánu za implementaci OP VK

(viz. Příručka pro žadatele, 2.6)

Současně krajský soud respektuje názor rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014 - 46 (publikovaný ve Sb. NSS 3324/2016, dostupný na www.nssoud.cz), že *vyluka ze soudního přezkumu dle § 14 odst. 5 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, se vztahuje pouze na pozitivní rozhodnutí o poskytnutí dotace dle § 14 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech*. Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku zdůraznil, že při hodnocení povahy úkonu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. nejde primárně o to, zda úkon správního orgánu založil, změnil či zrušil práva a povinnosti žalobce, nýbrž o to, zda se - podle tvrzení žalobce v žalobě - negativně projevil v jeho právní sféře. Přezkum napadeného sdělení žalovaného, kterým bylo rozhodnuto o námitce žalobkyně proti řešení námítky proti negativnímu výsledku hodnocení přijatelnosti projektové žádosti žalobkyně zprostředkujícím subjektem, tak podléhá přezkumu ve správním soudnictví. Tento závěr odpovídá i aktuální judikatuře Soudního dvora Evropské unie, který judikoval, že nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. 7. 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti vykládané ve spojení s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, které zakotvuje právo na účinnou právní ochranu před soudem, brání tomu, aby rozhodnutí zamítající žádost o grant bylo vyloučeno z možnosti napadnout je u soudu členského státu (rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 17. 9. 2014 ve věci C-562/12 Liivimaa Lihaveis MTÜ proti Eesti-Läti programmi 2007–2013 Seirekomitee).

Pokud jde o meze soudního přezkumu, vychází krajský soud z již citovaného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, který vyslovil, že *případný soudní přezkum negativních rozhodnutí o tzv. „nenárokových“ dotacích je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za obecným způsobem stanovených podmínek. Zjednodušeně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“, ale na „řádný proces“ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, respektive základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním státě*.

Prostor pro uvážení správního orgánu má vždy své limity. Ty jsou buď stanoveny zákonem, nebo si je musí správní orgán vymezit ve své rozhodovací praxi sám a následně je také dodržovat. Předem stanovená kritéria pro rozhodování nesmí být excesivní, tj. nemohou například stanovovat diskriminační podmínky, na základě kterých by mělo být rozhodováno. Stejně tak nesmí být excesivní či svévolná aplikační praxe poskytovatelů dotace. Při rozhodování je nutné zohlednit konkrétní okolnosti daného případu a dbát na to, aby při skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly. Rozhodnutí musí být řádně odůvodněno (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, č. j. 1 As 35/2012 – 40, č. 2736/2013 Sb. NSS). V rámci soudního přezkumu přísluší soudu posoudit, zda správní orgán z mezí správního uvážení nevybočil.

Soudní přezkum je tam, kde má poskytovatel správní uvážení komu, za jakých podmínek, případně zda vůbec dotaci poskytne, realizován specifickým způsobem. Soudní přezkum neznamena nahrazení správního uvážení uvážením soudu. Podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zruší správní soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost i tehdy, zjistí-li, že správní orgán

překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo je zneužil. Z toho plyne, že soud u těchto správních rozhodnutí přezkouvává, zda nevybočila z mezí a hledisek stanovených zákonem. Součástí přezkoumání je i posouzení, zda správní uvážení je logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění. Pokud byly výše uvedené podmínky splněny, soud nemůže ze stejných skutkových zjištění vyvodit jiné závěry. Právě uvedené vylučuje, aby soudy přezkouvávaly účelnost napadeného rozhodnutí, resp. aby dokonce uvážení správního orgánu nahradily uvážením vlastním (srov. přiměřeně nález IV. ÚS 49/04).

Aplikujeme-li výše uvedené závěry na projednávaný případ, je třeba nejprve přezkoumat, zda žalobkyni nebylo upřeno právo na „řádný proces“, který je primárně určován podmínkami zakotvenými v Příručce pro příjemce pod bodem 2. 4. „Řádný proces“ garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli o poskytnutí dotace za obecným způsobem stanovených podmínek.

Žalobkyně v žalobě žádné námitky proti procesnímu postupu zprostředkujícího subjektu ani žalovaného nevznesla, napadené sdělení žalovaného, kterým bylo řízení o její námitce ukončeno, však označila za nedostatečně odůvodněné, což dle jejího názoru vzbuzuje pochybnosti o existenci účinné vnitřní kontroly. Krajský soud naopak zastává názor, že se žalovaný s námitkou žalobkyně v odůvodnění napadeného sdělení přiměřeně vypořádal. Pokud žalobkyně zaslala žalovanému shodnou námitku jako zprostředkujícímu subjektu, žalovaný nepochybil, pokud odkázal na „Posouzení námitky proti vyřazení projektu při hodnocení přijatelnosti“ zprostředkujícím subjektem, s jehož hodnocením se ztotožnil. Navíc zmínil, že projektová žádost žalobkyně měla být vyřazena i pro nesplnění kritéria č. 6 „cílové skupiny jsou v souladu se stanovenými cílovými skupinami v rámci dané výzvy“. I když je odůvodnění napadeného sdělení stručné, je z něj zřejmé, že za nesplnění považoval primárně kritérium přijatelnosti č. 5 „všechny navržené klíčové aktivity v projektu jsou v souladu s podporovanými aktivitami, které byly vyhlášeny v rámci dané výzvy“ z důvodů, které podrobně vysvětlil zprostředkující subjekt, jehož hodnocení považoval žalovaný za správné. Pokud žalobkyně v písemnosti, kterou soud obdržel v den ústního jednání, namítala, že žalovaný neměl jít při svém hodnocení nad rámec jejích námitek, soud se touto námitkou nemohl zabývat, protože by tak porušil koncentrační zásadu zakotvenou v § 71 odst. 2 s. ř. s.

Žalobkyně považovala hodnocení přijatelnosti zprostředkujícím subjektem za subjektivní a nabízela svůj vlastní výklad konkrétních požadavků stanovených ve výzvě. Zde je však třeba zopakovat, že soudní přezkum je tam, kde má poskytovatel správní uvážení komu, za jakých podmínek, případně zda vůbec dotaci poskytne, realizován specifickým způsobem, a je vyloučeno, aby soudy přezkouvávaly účelnost napadeného rozhodnutí, resp. aby dokonce uvážení správního orgánu nahradily uvážením vlastním.

Pojem správního uvážení není v doktríně jednoznačně definován, v obecné rovině o něm lze hovořit všude tam, kde zákon poskytuje správnímu orgánu ve stanovených hranicích určitý volný prostor k rozhodnutí. V projednávaném případě správní uvážení, tj. hodnocení rozhodných skutečností zprostředkujícím subjektem a žalovaným, nebylo soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu. Odlišný náhled žalobkyně na způsob hodnocení přijatelnosti její projektové žádosti není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí. V dané věci nebylo zjištěno, že by závěry zprostředkujícího subjektu byly nepodložené, či v rozporu se spisovou dokumentací a pravidly OP VK. Závěry, k nimž

zprostředkující orgán dospěl, nejsou dle krajského soudu ani v rozporu se zásadami logického myšlení a uvažování.

Pokud žalobkyně namítá, že došlo k porušení zásady transparentnosti, rovného zacházení a nediskriminace, neuvádí, jakým postupem měl žalovaný tyto zásady porušit, a soud se proto k takto obecně formulované žalobní námitce nemůže blíže vyjádřit.

Žalobkyně také namítá porušení Etického kodexu členů implementačního týmu, které spojuje s tvrzením o subjektivním hodnocení přijatelnosti své žádosti. Vzhledem k tomu, že krajský soud nedospěl k závěru, že by správní uvážení orgánů rozhodujících v dané věci, vykazovalo znaky libovůle, neshledal ani porušení tohoto dokumentu. Obdobně nebylo shledáno ani porušení nařízení č. 1605/2002, neboť jak bylo vysvětleno výše, selhání vnitřních kontrolních mechanismů soud nezjistil, a vyřazení projektové žádosti žalobkyně za neoprávněné nepovažuje.

VII. Závěrečné posouzení a náklady řízení

Ze všech shora uvedených důvodů soud zamítl podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo. Do nákladů, o jejichž náhradě krajský soud rozhoduje v novém meritorním rozhodnutí poté, co jeho předchozí rozhodnutí bylo Nejvyšším správním soudem zrušeno a věc mu vrácena k dalšímu řízení, patří jak náklady vzniklé v novém řízení před krajským soudem, tak i náklady, které vznikly v původním řízení před krajským soudem, a též náklady, které vznikly v řízení o kasační stížnosti. Tyto náklady přitom tvoří jediný celek a krajský soud o jejich náhradě rozhoduje jediným výrokem vycházejícím z § 60 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2008, č. j. 1 As 61/2008-98).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k

podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 8. června 2016

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu